

23. 7. 2023 – Výstup na vrchol 1. - HORA MÓRIJA

7. neděle po sv trojici – čtení: Žalm 121,

Písně: 632, 640, 754, 693, 706.

„Neboť to, co s vámi zamýšlím, znám jen já sám, je výrok Hospodinův, jsou to myšlenky o pokoji, nikoli o zlu: chci vám dát naději do budoucnosti.“

1. Mojžíšova 22, 1–14

Je pro vás těžké čekat na nějakou radostnou událost? Chystáte se na krásnou dovolenou – máš pocit, že se ani nedočkáš. Jsem přesvědčen, že pro Abrahama a Sáru bylo čekání na slíbeného syna velmi těžké. Museli na něj čekat celých 25 let! Konečně tu byl konec jejich čekání! Když se jim narodil syn, Abraham měl sto let a Sára devadesát. Jedna z prvních věcí, kterou musí udělat rodiče po narození svých dětí, je dát jim jméno. Abraham a Sára dali chlapci jméno Izák, protože to znamená „smíšek“. Oba se totiž smáli, když slyšeli, že se jim má ve stáří narodit syn. Sára řekla: „Bůh mě rozesmál a každý, kdo to uslyší, se také bude smát.“ U nás dnes je to může být že se pousmějeme nad tou nemožností mít tak v pozdním věku dítě ...

Když se Abraham a Sára dívali na svého malého, jistě se radovali a měli pocit, že se čekání vyplatilo. Tím, že museli na splnění Božího slibu tak dlouho čekat, jejich víra v Boha se posílila. **Čekání není vždy snadné.**

Možná si ve své rodině jediným křesťanem. Prosil jsi Boha, aby spasil (aby uvěřili v Pána Ježíš Krista) - tvou mámu a tátu, bratry a sestry, nebo tvé dospělé už dítě ale oni stále nejsou křesťany. Stále prosíš a čekáš. Bylo by mnohem snazší, kdyby Bůh jednal okamžitě. **Když však čekáš na dobu, kdy ti Bůh odpoví, můžeš se naučit více Mu důvěřovat.** Každý den jsi odkázán na Jeho pomoc, abys dokázal žít se svou rodinou jako křesťan. Zjistíš, že ti Bůh skutečně pomáhá. **Bůh nám dává tyto „zkoušky“ nebo obtíže, aby posílil naši víru v Něho.** Pro Abrahama zkouška čekání skončila.

Bible říká, že Abraham pozval své přátele na velkou oslavu, když byl Izák ještě malý, možná pěti – nebo šestiletý chlapec. Abraham musel být na svého syna nesmírně hrdý. Izák měl šťastné dětství. Jeho rodina nebydlela v domě, ale v pěkném stanu. Když se Abraham přesouval na nové místo, aby získal nové pastviny pro svůj dobytek, velbloudy, osly, ovce a kozy, musel se stan složit. Izákovi se takový způsob života určitě líbil.

Izák určitě viděl, že Abraham znal a miloval Pána Boha. Jsem si jistý, že Abraham učil Izáka o Bohu. Učil ho, jak se má k Bohu modlit, jak Ho má uctívat, jak může získat odpuštění hříchů skrze obětování zvířátka.

Izák proto často viděl svého otce, jak sbírá kameny a staví oltář. Viděl, jak bral beránka, jak mu svázal nohy a položil ho na dřevo. Potom beránka šikovným řezem ostrého nože zabil. Krev beránka se rozlila po oltáři. „Beránek umírá pro náš hřích,“ vysvětloval Abraham. (Viz 3. Mojžíšova 17,

11; Podle zákona se skoro vše očišťuje krví, a bez vylití krve není odpuštění. Židům 9, 22.)

Když byla krev obětního zvířete vylita, oběť byla spálena. Říkalo se tomu „zápalná oběť“. Dnes už nemusíme Boha uctívat takovýmto způsobem. Obětní beránek byl pouze obrazem Pána Ježíše Krista, který zemřel za naše hříchy na kříž. On je ten „Beránek Boží, který snímá hříchy světa“. (Jan 1, 29) On prolil svou krev nejen na odpuštění mých a tvých hříchů, ale i za hříchy Abrahamovy a Izákovy; a to přesto, že Pán Ježíš zemřel až o mnoho let později.

Jednoho rána Abraham probudil Izáka velmi časně: „*Vstávej, Izáku! Jdeme.*“

Bůh k Abrahamovi v noci promluvil: „Abrahame!“ „Tady jsem,“ odpověděl Abraham. „Chci, abys vzal svého syna Izáka do země Mórija a obětoval ho tam jako zápalnou oběť na hoře, kterou ti ukážu.“ V Bibli se píše: „... Bůh zkoušel Abraháma.“ A jak ho zkoušel! Měl již za sebou 2 zkoušky – 1. – povolání, aby se oddělil od lidu a země, 2. – požadavek důvěřovat Božímu smluvnímu zaslíbení, když neviděl jeho naplnění 25 let. A ta 3. zkouška – bylo to pro Abrahama téměř nemožné. Jak může obětovat svého jediného, milovaného syna? Byl to určitě ten nejtěžší den Abrahamova života. Určitě byl nesmírně zarmoucený a sklíčený.

I když miluješ Pána Ježíše Krista, nebudeš to mít v životě vždy lehké. Bůh svým dětem nikdy neslíbil život bez obtíží. Pán Ježíš řekl: „... na světě máte soužení ...“ (Jan 16, 33) Soužení je čas zkoušky. Možná máš právě teď velký životní problém – nemoc blízké osoby, napětí v rodině, přestal se s tebou někdo bavit. Nechápeš, to. Bible však říká, že Bůh často posílá tyto zkoušky, aby posílil naši víru v Něho. Když máš potíže, popros Boha o pomoc. On ti pomůže, abys utvrdil svou víru a byl lepším křesťanem. Nevzpírej se vůči Bohu. Neobviňuj Ho kvůli svým problémům. Namísto toho se spoléhej, že ti je Bůh pomůže zvládnout.

I Abraham stál tváří v tvář těžké zkoušce. „Bůh od nás žádá, abychom Mu šli obětovat na horu v zemi Mórija. Je to tři dny cesty, proto musíme vstávat časně ráno,“ vysvětlil Abraham Izákovi.

Vše potřebné na cestu bylo připraveno. Abraham našťípál dřevo, svázal ho a naložil na oslíka. Dva sluhové se také připravili. Nachystali deky a rohožky na spaní. Možná jim Sára přibalila na cestu nějaké jídlo. Sára zůstala doma. Brzy se s ní rozloučili a vydali se na cestu do země Mórija. Abraham asi moc nemluvil. Když myslel na to, že bude obětovat Izáka, oči se mu naplnily slzami. Proč Bůh žádal od Abrahama takovou věc? Nemiloval ho snad? Ne, Abraham věděl, že ho Bůh miluje. Důvěřoval Mu i v této těžké zkoušce. **Bůh dovoluje, abys měl v životě potíže – ne však proto, že by tě nemiloval. Bůh tě neustále miluje. Někdy dopouští nepříjemné věci právě proto, že tě tak velmi miluje.** Bůh ti dá sílu a odvahu, abys čelil zkouškám. Nikdy na tebe nedopustí takové obtíže, které nejsi schopen zvládnout. Přišel jsi o

zaměstnání, nebo si nebyl přijat na školu. Když se stane něco takového, spoléhej se na Boha. Pokud to uděláš, posílí se tvá víra. Tato zkouška posílila i Abrahamovu víru. První den. První noc. Druhý den. Druhá noc. Třetí den uviděli vrch Mórija. Možná Abraham řekl Izákovi: „Tam budeme obětovat Bohu, Izáku.“ Služebníkům řekl: „Počkejte tu s oslíkem. Izák a já půjdeme na horu obětovat Bohu. Pak se vrátíme.“ **Co řekl Abraham služebníkům?** „Pak se vrátíme!“ Pokud chtěl Bůh Izáka jako zápalnou oběť, jak se mohli oba vrátit? V Bibli se píše, že Abraham věřil, „Počítal s tím, že Bůh je mocen vzkřísit i mrtvé. Proto dostal Izáka zpět jako předobraz budoucího vzkříšení.“ (Židům 11, 19). Když bude Izák obětován, Bůh ho může znovu oživit. Jak silná víra! **Těžké chvíle naučily Abrahama důvěřovat Bohu.**

V zklamáních, bolestech nebo v smutku se může posílit i tvá víra v Boha, pokud se spolehneš, že On má řešení. Kdyby bylo všechno vždy snadné, možná by byla tvoje víra v Boha slabá. Podobně je to i se stromy: Když je sucho, jejich kořeny rostou hluboko do země, kde je ještě vlaha. Tím se strom stane silnější a odolnější. Když přijdou bouře, strom pevně stojí, neboť jeho kořeny jsou hluboko v zemi.

A Bůh měl důvod žádat Abrahama, aby obětoval svého syna Izáka. Abraham a Izák zanechali sluhy na místě a vydali se na cestu sami.

Izák nesl dřevo, Abraham nesl velký nůž, který používal na zabíjení obětních zvířat. Chvíli šli mlčky.

Pak to Izák nevydržel a řekl: „Otče, máme oheň i dřevo. Ale kde je beránek k zápalné oběti?“ Abraham se dlouho nezmohl na odpověď. Jistě těžce polkl a pláč ho dusil. Nakonec řekl: „Bůh si vyhlédne beránka k zápalné oběti, můj synu.“ Tak šli dál. **Bůh si vyhlédne(opatří).** Jsou to i prorocká slova. **Konečné naplnění Abrahamova prohlášení nalezneme tam, kde Bůh dal svého jediného Syna jako oběť usmíření na Golgotě pro záchranu lidstva. Nebeský Otec tak sám učinil to, co žádal po Abrahamovi (Jan 3,16). Tato krásná slova v nejtěžší zkoušce ukazují na Abrahamovu víru v Boha.**

Pokud jsi křesťanem, i ty se můžeš ve všech problémech spoléhat na Boží pomoc. Pokud to uděláš, zjistíš, že On ti dodá odvahu a pomůže ti udělat, co je správné. Čím déle kráčeli, tím těžší byla zkouška. Nakonec vyšli na horu. Abraham začal sbírat kameny na oltář. Když postavili oltář, Abraham rozvázal dřevo a položil ho na něj. Co přesně se dělo pak, nám Bible sice neříká, ale mohlo to být asi toto: Abraham vysvětlil, co se chystá udělat. „Bůh mě dnes požádal o zvláštní věc. Nechápu to, ale vím, že musím poslouchat.“ Jistě tekly Abrahamovi po tváři slzy, když mluvil: „Bůh mi řekl, abych tě přivedl na tento vrch a obětoval tě jako zápalnou oběť. Nevím, co Bůh udělá. Vím však, že Mu můžeme věřit. Jsem si jistý, že se o nás postará. Musím poslouchat Boha.“

Rozhodnout se poslouchat Boha je někdy obtížné.

Pro Majku to bylo také velmi těžké. Chtěla jít na školní výlet, ale její rodiče na to neměli peníze. Jednoho rána cestou do školy našla Majka přesně tolik peněz, kolik stál výlet – určitě je ztratil někdo z její třídy. Nikdo nevěděl, že je našla. Mohla si je nechat a jet s ostatními na výlet, nebo je mohla dát učiteli, aby zjistil, kdo je ztratil. Co měla Majka udělat, pokud chtěla poslouchat Boha? Pro Majku to byla těžká zkouška, ale Bůh jí pomohl uposlechnout a ona se s Boží pomocí stala silnější křesťankou. Pokud se ty jako křesťan, který miluje Pána Ježíše, ocitneš v takových zkouškách, spoléhej se na Boha. On ti pomůže poslouchat Ho. I Abraham tak učinil. Zatímco Abraham vysvětloval, co dělá, přivazoval Izáka na oltář. Izák se nebránil, ačkoli mohl.

Snadno mohl utéct. Hlavou mu vířila řada otázek, ale poslechl a dovolil Abrahamovi, aby ho položil na dřevo na oltáři. Mnohokrát už viděl na oltáři umírat zvířata. Když viděl svého otce, jak zvedá velký nůž, zavřel oči. Najednou se ozval hlas: „Abrahame!“ Izák otevřel oči a slyšel, jak jeho otec říká: „Tady jsem!“ Boží posel z nebe řekl: „Nevztahuj ruku na chlapce a neubližuj mu, protože teď jsem poznal, že jsi bohabojný a že jsi mi neodepřel svého jediného syna.“ Izák musel být nesmírně rád, když slyšel tato slova. Abraham se otočil: „Podívej, Izáku! Tam je za rohy zachycen beran.“ To je oběť, kterou Bůh zajistil. Abraham vzal berana a přivázal ho na oltář namísto Izáka. Pak zapálil dřevo. Zápalná oběť

byla obětována. Když teď Izák stál vedle oltáře, určitě velmi děkoval Bohu.

Beran zemřel místo něj. Ani my nezapomínejme děkovat Bohu ve chvílích, kdy nám pomůže v nesnázích. Otec a syn se vrátili spolu domů. Nikdo z nich jistě do smrti nezapomněl na ten těžký den zkoušky. Abraham zkoušku zvládl. Dokázal pravost své víry v Boha. Bůh na nás dopouští takové těžké chvíle, abychom ukázali ostatním i sobě, že se skutečně na Něho spoléháme. *„Z toho se radujte, i když snad máte ještě nakrátko projít zármutkem rozmanitých zkoušek, aby se pravost vaší víry, mnohem drahocennější než pomíjející zlato, jež přece též bývá zkoušeno ohněm, prokázala k vaší chvále, slávě a cti v den, kdy se zjeví Ježíš Kristus.“* (1. Petra 1, 6-7).

Když je vše v pořádku, není těžké mluvit o víře v Boha, ale pouze skuteční křesťané se na Boha spoléhají i v nesnázích.

Pokud miluješ Pána Ježíše, pamatuj, že zvláštní a ty nejlepší úmysly vedou Boha k tomu, aby na tebe dopustil i problémy a soužení. Takto z tebe udělá silnějšího křesťana. **Na závěr poděkujme Bohu za to, že On má své důvody pro to, aby do našeho života přišly problémy a zkoušky. Prosme Ho, aby nám byly tyto problémy s Jeho pomocí k užitku, abychom se jimi více připodobnili Pánu Ježíši.**